

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Quàm tribulationem carnis, & cur habeant coniuges?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

pletos ostendent iudicia Dei ad suas causas reuocata, quæ paulò attentius expensa omnem amouent à matrimonij reprehensionem, omnemque diuinæ prouidentia dispositionem demonstrant prædicabilem & gloriandam.

III.

1. Cor. 7, 28.

S. Basilius lib.
de sancta
virg.

Gen. 3, 16.

S. Ambros.
serm. 90.

Atque in primis è D. Paulo, sciendum est, matrimonij statum, non esse statum ita felicem ac beatum, vt nullis incommodis, aut procellis verberetur. Verum est, si *nupserit virgo* (libera, & innupta, nec Deo consecrata) *non peccauit: tribulationem tamen carnis habebunt huiusmodi, aperientes sibi, per coniugij copulam, dolorum officinam*, inquit S. Basilius. Est enim tribulatio carnis, quæ circa carnem versatur, & carnem affligit; eaque sanè, in matrimonij multiplex. Nam præter seruitutem mutuam, curas, timores, zelotypiam, rixas, familiae apparatus, opum, affinitatum, statuum curandarum & augendarum sollicitudinem, mariti, aut vxoris dominationem, garrulitatem, choleram, linguam, vngues, clauas, fustes, socordiam, ebrietatem, prodigalitatem, paupertatem, planè etiam illa, quæ paulò priùs, recensita sunt, coniuges multos comitantur. Quid ita? 1. Quia Deus nullum omnino, in hac vita, statum voluit esse omni ex parte beatum, ne verè illius æternaque beatitudinis homines obliuiscerentur. 2. Vt sentiretur illa peccato debita maledictio: *Multiplicabo arumnas tuas, & conceptus tuos: in dolore paries filios, & sub viri potestate eris, & ipse dominabitur tui*; itemque, *in sudore vultus tui vesceris pane*. 3. Quia, ne virgo, quæ cum S. Agnetæ dicere potest, *regna mundi & omnem gloriam eorum contempsi, propter amorem Domini mei IESU Christi*, in matrimonio, sibi omnia aurea & mellea imaginaretur, quemadmodum Paulus, ita & ipse Deus, *tribulationem carnis*, voluptati carnis, quæ in coniugio est, opposuit, ostenditque spinas in rosis latere, absinthiumque saccharo permistum coniugibus propinari. Adeo enim voluptas illa vilis & cum brutis communis, ac verecundiæ plena, momentoque transiens, per tot, & longè grauiôres tribulationes, eliditur, vt vix æstimari mereatur. Et sic quantacumque putatur, profectò magnis & multis incommodis illico, solet magno scenore, compensari. Quæ si quis nosse vult, audiat passim, apud amicos, eoque-

conquerentes coniuges. Alij enim lamentantur, se prole carere; alij, si proles est in spe, prægnantium vxorum morbos accusant, & cum ægrotantibus ægrotant. Statim enim etiam postquam concepta est soboles, subeunt fastidia stomachi, insomnia mentis, vertigines capitis, dentium dolores, melancholiæ, præcordiorum angustia, peregrini & planè absurdi appetitus, defectus virium, imbecillitates insolita, totiusq; naturæ perturbatio. Quin & acerrimi sequuntur in partu cruciatibus; qui aliquando tantisunt, vt, dum prolem in lucem promouent, matrem luce priuent. Neque enim è viuis duntaxat matribus mortui sæpè liberi prodeunt; sed etiam non rarò viuus infantes, è mortuis matribus exciduntur. Vnde aiunt & primum *Casarem*, à cæso matris vtero, esse cognominatum. Et quanquam etiam auspiciatius quis nascatur, tamen quantæ inde molestiæ turmatim exurgunt? quanti nascuntur labores? quàm assidui, in domo, ploratus & eiulatus? An non proles edita mox quotidie & continuò mundanda est, cibanda, fascianda, vestienda, reponenda, cunis agitanda, vt dormiat? eximenda, vt fugat? disponenda, vt exoneret? verbis & cantu assiduè mulcenda, ne ploret? ita vt matres, totos dies & noctes, circa infantes occupentur, nec aliud fere facere, aut cogitare possint. Omitto sordes, pædorem, lauaciones mille, morbos innumeros, pericula assidua tam matrum, quàm paruulorū. Hæc talia tanquam acetum sunt coniugalis voluptatis. Hæc inobediens illa mater meruit cui dictum est: *Multiplicabo ærumnas tuas, & conceptus tuos: in dolore paries. His malis libera est virginitas*, inquit S. Chrysostomus, & continentia. In coniugio autem haud facile est, hæc non inuenire. Quod si in rebus, quæ secunda videntur, tantæ molestiæ ac calamitates existunt, quid in illis fieri dices, quas aduersas esse constat? non enim est coniunx de vna morte sollicita, licet illi semel tantum moriendum sit; neque pro vna anima laborat, licet vnicâ prædita sit, sed in timore & tremore versatur viri, liberorum, cognatorum, seruorum, & quo radix in plures diffunditur ramos, eo maioribus ipsa curis afficitur; & in his singulis, siue iactura pecunia facta sit, siue corpus morbo teneatur, siue quid, quod nolit, acciderit, lamentari debet, non secus ac illi,

N n n qui-

Plin. lib. 7.
nat. hist. c. 9.

S. Chryf. lib.
de virginit. c.
53.

quibus acciderunt. Quòd si illi prius moriantur, lugebit ipsa: quòd si parum remanserit, nec sincerum solatium reperiet; timor enim, quo eius afficitur animus, & sollicitudo pro viuis & mortuis, terret eam. Quam autem vitam viuet, qui alienas calamitates cogitur lugere? At, inquires, non omnibus hac accidunt semper. Sed neque omnes omnium sunt expertes. Quicumque autem rei periculum non fecerunt, eos tamen eiusdem expectatione esse cruciatos. At virginitas à re, tum à rei timore libera est. Præstat ergo status virginitalis. Qui autem putant se, in matrimonio, voluptatem consecuturos, nōrint voluptati annexas esse tribulationes, vna cum delicijs in trutinam mittendas; ad quas nunc peculiariter considerandas accedam.

IV.

Luc. 13. 4.

1. Steriles sunt multi parentes? ita est, non potest negari. Similes sunt vxor sterilis, & arbor sterilis, quæ fructus nullos parit, & frustra terram occupat. Planè sic res habet. At quid si multis sua sterilitas prodest? Multi damnarentur, si filios haberent; vel quia eorum exorbitante amore Dei amorem amitterent, & alios, per vim & fraudes, depauperarent, vt ditarent suos: vel quia eos in timore Domini, non educarent, sed in omni vestium, lenocinij, vitæque vanitate. Ne incandescat in filijs impijs, ait Ecclesiasticus, si multiplicentur: nec oblecteris super ipsos, si non est timor Dei in illis. Non credas vita illorum, & ne respexeris in labores eorum. Melior est enim vnus timens Deum, quàm mille filij impij. Et utile est mori sine filijs, quàm relinquere filios impios, qui mundum disturbent, iram diuinam prouocent, Orcum impleant. Quàm miserum est, filios gehennæ & flammis peperisse! Multi aded sunt inopes, vt se ipsos sustentare non possint, qui cruciantur, quoties eis filius nascitur, in eadem paupertate inediaque victurus. Vnde de tali parente vulgus, non sine sarcasmo, dicere solet illud; Generauit filium, qui in summa egestate erit. Vt quid hæres desideratur, vbi deest hereditas, qui ex genitoribus egenis faciat pauperiores? & famentibus etiam id, quod modicum habent, deuoret? Sæpe etiam nimis auidi opum corradendarum, sic dedocentur avaritiam sectari, cum videant, sibi deesse, quibus diuitias colligant, & accumulent thesauros. Nam si, qui steriles se esse experiri-

Eccl. 5. 13.